

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ।

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਰਘੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਸੈਂਟਰਲ ਰੇ-ਆਥਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ, ਲਿਮ., ਖਟੀਸਨਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਮਿਸਨਰ, ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ, ਸਿਮਲਾ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1952 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 3.

ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI), ਸੈਰਸਨ 10-ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ F.D. (ਸੀ.ਆਰ.) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਨੰ. 291-IT/25, ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 1925, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 25 ਜੂਨ, 1927 ਨੂੰ ਮੋਢੀਆ ਗਿਯਾ-ਆਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਖੰਡ ਅਤੇ ਮਿਯਾਦੀ ਰੱਖੜੇ ਦਾ ਵਧਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਹਿਕਮੇ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਰਮਾਈ ਹੋਈ ਆਮਦਨ-ਰੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਹਿਕਮੇ ਮੋਮਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹਿਕਮੇ ਮੋਮਾਇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੋਮਾਇਟੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਖਰਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੁਨਾਫਾ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਹ ਜਿੱਥੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਖੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਯਹ ਉਸ ਖਰਚਿਰਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮਹਿਕਮੇ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਾਲਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮਦਰਾਸ ਸੈਂਟਰਲ ਅਰਬਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਰਮ ਟੈਰਮ ਰਮਿਸਨਰ (1), ਮਦਰਾਸ ਯਰੋਵਿੰਮੀਅਲ ਰੇ-ਆਥਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ ਰਮਿਸਨਰ, ਮਦਰਾਸ (2), ਮੁੜ ਵਿੱਚ ਇਨਰਮ ਟੈਰਮ ਰਮਿਸਨਰ, ਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲੀ ਅਰਬਨ ਰੇ-ਆਥਰੇਟਿਵ ਕਰੈਡਿਟ ਮੋਮਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟਡ (3), ਕਾਰਲਿਮਲ ਅਤੇ ਮਿਲੇਬ ਗੋਲਫ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ (4), ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਮਿਸਨਰ ਬਨਾਮ ਸਥਾਰਕਫੋਰਡ ਵੇਲ ਰੇ-ਆਥਰੇਟਿਵ ਮੋਮਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟਡ (5), ਨਿਊਯਾਰਕ ਲਾਈਫ ਇੰਸੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸਟਾਈਲਜ਼ (6), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ ਅਧੀਲੀ ਟਿਰਬਿਊਨਲ, ਬੰਬੇ, (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਜਿਮ ਵਿੱਚ ਮੈਮ. ਕੇ.ਐਨ. ਰਾਜ ਗੋਪਾਲ ਸਾਮਤਰੀ, ਜੁਡੀਸੀਅਲ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਏ.ਐਲ. ਸਹਿਗਲ, ਲੇਖਕਾਰ ਮੈਂਬਰ ਆਥਣੇ ਆਰ.ਏ. ਸੰਖਿਆ 366 ਅਤੇ 367 ਆਫ 1951-52 ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ, 1952 ਭਾਰਤੀ ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ ਐਕਟ XI) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ (ਸੇਯ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 92, 1939 ਦੁਆਰਾ ਮੋਢੀਆ ਗਿਯਾ, (1939 ਦਾ ਐਕਟ VII) ਗਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ।

ਸਮੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਥੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਖਟੀਸਨਰਤਾ ਲਈ।

ਐਮ.ਐਮ.ਸੀ.ਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਗਾਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ, ਜਵਾਬਦੇਗ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਰਘੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ ਅਧੀਲੀ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ-

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮਹਿਰਾਰੀ ਬੈਂਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਖੰਡ ਅਤੇ ਮਿਲਾਰੀ ਕੱਢੇ ਦਾ ਵਪਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੈਫ.ਡੀ. (ਸੀ.ਆਰ.) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਆਰ. ਦੁਆ. ਨੰ. 291-1. ਟੀ/25, ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 1925, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਵਿੱਚ ਮੋਢਿਆ ਗਿਆ (ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਨੁਕੂਲ, 10 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਭਾਗ II, ਪੰਨਾ 257-258)?"

ਮੁਲਾਂਕਣ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਰੋਦਰੀ ਮਹਿਰਾਰੀ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਹਿਰਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਥੇ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ-

- "1. ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ;
2. ਖੇਤੀ ਸੰਦਾਂ ਅਤੇ ਉਪਜਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਖਾਤੇ ਲਈ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ;
3. ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਹਿਰਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਆਡਿਟ;
4. ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੁਮਾਇਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ-ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ;
5. ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੁਮਾਇਤੀਆਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਉਪਾਅ।"

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖੰਡ, ਤੇਲ ਅਤੇ ਮਿਲਾਰੀ ਕੱਢੇ ਦਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਪਰਮਿਟ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕੰਮ ਦੇ ਉਸੇ ਵਰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਖਿਛਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਮੁਨਾਫੇ ਰਮਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਾਲ 1948-49 ਅਤੇ 1949-50 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬੈਂਕ ਨੇ 39694-12-0 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 25877 ਰੁਪਏ ਕਰਮਵਾਰ ਦਾ ਨਾਭ ਰਮਾਇਆ। 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਦੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਨਾਫੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹਿਰਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਮਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ "ਉਸ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ) ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ "ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਆਮਦਨ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 'ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ' ਤੋਂ ਸੀ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਿਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ ਰਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਰੂਪ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਰਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹਰਮਾਂ ਮੁਨਾਫੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰ ਯਾਰਾ 60, ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 1925, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 25 ਜੂਨ, 1927 ਨੂੰ ਮੋਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਲਈ, ਉਹ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ-

"(a) ਬੰਬਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਿਵੀ ਵਿੱਚ ਈ ਸਨਿਰਤਾ ਮਾਲਟ ਮਾਲਟ ਉਨਰਜ਼ ਸੋਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਰਾਹੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਸਹਿਰਾਹੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1912 (1912 ਦਾ II), ਬੰਬੇ ਸਹਿਰਾਹੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1925 (1925 ਦਾ ਬੰਬਈ ਐਕਟ VII) ਜਾਂ ਮਦਰਾਸ ਰੋ-ਆਥਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1932 (ਮਦਰਾਸ ਐਕਟ VI 1932) ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਰੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੀਤੇ ਲਾਭਾਂਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ।

ਮਯੰਮਟੀਰਰਨ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਹਿਰਾਹੀ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਵਿੱਚ (1) ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ (ਏ) ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਰ ਰਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਬੁਝੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫਾ ਜਾਂ ਲਾਭ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ 9 ਵਿੱਚ ਜਿਰਰ ਰੀਤੇ ਜਾਣਦੇ ਦੀ ਰਿਸਮ,

(2) ਲਾਭਾਂਸ਼ਾਂ, ਜਾਂ

(3) ਭਾਰਤੀ ਇਨਰਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਜਿਰਰ ਰੀਤੇ 'ਹੋਰ ਸਰੋਤ'।

ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਹੈ

ਸਹਿਰਾਹੀ ਸਭਾ ਦੇ 'ਮੁਨਾਫੇ' ਸਬਦ ਦਾ ਸੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇਹ ਖੋਜ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਰਾਹਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹਰਮਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਹਿਰਾਹੀ ਸਭਾ ਦੇ ਲਾਭ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਮੁਨਾਫਾ" ਸਬਦ ਅਜਿਹੇ ਰਾਹਬਾਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿਰਾਹੀ ਸਭਾ ਦਾ ਰਾਹਬਾਰ ਰਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨਰਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 6 ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮਦਨ-ਰ, ਉਥ-ਯਾਰਾ (iv) 'ਰਾਹਬਾਰ, ਖੋਜੇ ਜਾਂ ਖੋਜੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਮੈਂਬਰ 10 ਵਧਾਰ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ-

"10(1) ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਰਾਹਬਾਰ, ਖੋਜੇ ਜਾਂ ਵੇਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਹਬਾਰ, ਖੋਜੇ ਜਾਂ ਰਿੱਤਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਸਹਿਰਾਹੀ ਸਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਯਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਸੈਂਟਰਲ-ਅਰਬਨ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਰਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਹਿਰਾਹੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਕੁੱਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਇੱਕ ਤਰਲ ਜਾਂ ਤਰਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਬੁਝੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਰੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਖੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੁਸਾਇਟੀ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਆਮ ਰਾਹਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਬੁਝੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਰਾਹਬਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖੰਨਾ 647 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

"ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁੱਲ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਮ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਯੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਤਪਰਤਾ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤਰਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਾਹਬਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹਿਰਾਰੀ ਸੋਮਾਇਟੀ ਦੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਦ ਮਦਰਾਸ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸੀਅਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਿਟਡ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ ਰਿਮਿਸ਼ਨਰ ਮਦਰਾਸ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਯਾਰਾ 60 ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਇੱਕ ਸਹਿਰਾਰੀ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਹਿਰਾਰੀ ਬੈਂਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਰਾਹਬਾਰ ਤੋਂ ਰੀਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਹਿਰਾਰੀ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਬੁਝੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਰੀਤੇ ਗਏ ਯੈਸੇ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਆਜ ਅਜਿਹੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਟੈਰਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸੀ ਨੋਟਸ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਬਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਬੀ.ਸੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਮਦਨ-ਟੈਰਮ ਐਕਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਨੀਸ, ਜੇ. ਨੇ ਖੰਨਾ 845 'ਤੇ ਕਿਹਾ-

"ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਯਾਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਬਾਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਬਾਰਡਮਵੈਲ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿਰਾਰੀ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਬੁਝੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੀਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਾਹਬਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਛੋਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਹਿਰਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਖੋਸ਼ਣ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੁੱਜੀ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਸਹਿਰਾਰਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਬੁਝੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯੈਸੇ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਸਹਿਰਾਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ। ਸੰਚਾਲਨ ਪਰ ਵਿਹਲੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਯਨ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਨਰਮ-ਟੈਰਮ ਰਿਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਰਮਾ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲੀ ਅਰਬਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੋਮਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟਡ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੰਗੂਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਸੰਮੇਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਧਿਆ ਜਿੱਥੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਗੁਣ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਰਾਰੀ ਸਭਾ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ 1925, ਇੱਕ ਆਧਿਕਾਰੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਮਾਇਟੀ ਦੇ ਰਾਹਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਸੋਮਾਇਟੀ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫੇ ਹਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਰਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ 'ਤੇ

ਜੈ ਰਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਮੁਨਾਫਾ' ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਉਸ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਸੋਮਾਇਟੀ ਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਮਦਨੀ ਪੁਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਰ ਆਰਥਰ ਯੇਜ਼, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਖੰਨਾ 527 'ਤੇ ਰਿਹਾ-

"ਹੁਣ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਮਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਹਿਰਾਈ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਪਸੀ ਸਹਿਰਾਈ ਸਭਾ ਦੇ ਰਾਹਬਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਪੁਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਰਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ 'ਕੋਈ ਵਿਯਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਰਰ ਸਕਦਾ' ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਰਾਈ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਰਰਨ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਖੋਸਣ ਰਰਨ ਲਈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਾਸ਼ਤ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਬਰਮਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਰਰਦਾ ਸੀ।"

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਖੰਨਾ 530 'ਤੇ ਰਿਹਾ-

"ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਮੁਨਾਫਾ' ਉਹ ਸਰਪਲੱਸ ਹਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਰਾਹਬਾਰ ਤੋਂ ਪੁਰਾਪਤ ਰਸੀਦਾਂ ਉਗਨਾਂ ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਰਮਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। * * *

ਮੋਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, 25 ਅਗਸਤ, 1925 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 'ਮੁਨਾਫਾ' ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖਾਅਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਪੁਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਯਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਪੁਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਉਸ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਮੁਨਾਫਾ' ਹਨ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਬਦ।"

ਮੈਂ ਹੁਣ ਕੁਝ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰੋਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂਜੂਦਾ ਰੋਮ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਪੁਰਮੰਗਿਰ ਹਨ। Carlisle ਅਤੇ Silloth ਗੋਲਫ ਵਿੱਚ. ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ (1), ਅਪੀਲਰਤਾ ਗੋਲਫ ਕਲੱਬ ਦੇ ਆਮ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਮੈਂਜੂਦਾ ਮਾਲ ਲਈ ਲਿੰਕਾਂ 'ਤੇ ਖੇਡਣ ਲਈ ਮਾਲਾਨਾ ਸਬਮਰਿਰੁਪਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਕਾਫੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕਲੱਬ ਦੇ ਅਗਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਰਨ ਅਤੇ ਲੀਜ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿੰਕਾਂ 'ਤੇ ਖੇਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਖੇਡ ਲਈ ਲਿੰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਲੱਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੁੱਲ ਮਾਲਾਨਾ ਖਰਚ ਦਰਸਰਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਮ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਰਤਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉੱਦਮ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਕਲੱਬ ਦੇ ਆਮ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਜਟਰਾਂ ਦੀ ਹਰੀ ਫੀਮ ਤੋਂ ਪੁਰਾਪਤ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭ, ਇਸ ਲਈ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1842 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀ। ਖੰਨਾ 82 'ਤੇ, ਬਕਲੇ, ਐਲ ਜੇ, ਨੇ ਰਿਹਾ-

"ਕਲੱਬ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਕਲਿਰ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਯਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਰਰ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਉਯਾਰਕ ਲਾਈਫ ਇੰਸੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸਟਾਈਲਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ।"

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਬਨਾਮ ਸਪਾਰਕਫੋਰਡ ਵੇਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਮਾਇਟੀ, ਲਿਮਟਿਡ (3) ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸਹਿਰਾਈ ਸਭਾ, ਦੁੱਧ ਦਾ ਰਾਹਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੁੱਧ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮੰਡੀ ਵੇਚੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਨਾਫਾ ਬਾਹਰੀ

ਲੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਘੋੜਾ ਗੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵਾਧੂ ਵਪਾਰਕ ਮੁਨਾਫਾ ਮੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘੋੜਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮੀ।

ਨਿਊਯਾਰਕ ਲਾਈਫ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸਟਾਈਲਜ਼ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸੇਕਿਊਰਿਟੀ ਨਹੀਂ ਮੀ। ਸਿਰਫ ਮੈਂਬਰ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਕ ਮਨ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੌਤ ਦਰ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੀ। ਇੱਕ ਖਾਤਾ ਮਾਲਕਾਨਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਮੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਖਾਲਿਸੀਆਂ ਲਈ ਸੰਦਰਭਿਤ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮਾਂ ਦੇ ਸਰਥਲੱਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲਿਸੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਮ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਮੀ। ਬਾਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਜਨਰਲ ਬਾਡੀ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮੀ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਮੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਖਰੀ ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਅਸੈਂਸਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (2), ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਮੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਜੋ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਬੀਮੇ ਤੋਂ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸਹੀ ਸਮੀਰ ਚੰਦ ਨੇ ਖੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰਸੁਦਾ ਖੰਡ, ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਰਟ, ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਮੁਨਾਫਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰ ਆਰਥਰ ਯੇਜ਼, ਮੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਮੀ, ਰੰਗੂਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਕੋ-ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੁਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਮੀ। ਆਪਸੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਯਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਸਕਦਾ। ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਵਪਾਰੀ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਮੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੰਡ ਆਦਿ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਘੋੜਾ ਮੀ। ਮੈਂਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਪੁਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਨਾਫਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਮੁਨਾਫਾ ਕੁਝ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਘੋੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਲਾਗਤਾਂ 250 ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੱਦ ਦਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਫਲਸੇ, ਜੇ.-ਐਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਯਥੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਰਘੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਮੁਦਈ-ਯਥੀਲੈਟਸ।

ਬਨਾਮ

ਬਾਬੂ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1948 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਯਥੀਲ ਨੰ. 920.

ਸੰਖੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV) ਸੈਕਸ਼ਨ 10- ਪਰਿਵਾਰਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਜੋ ਵਿਰੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ- ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਏ ਨੇ 1879 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲਾਗ ਖੱਤਰ ਨੂੰ ਐਫ ਨੂੰ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ। ਜੀ ਐਸ ਅਤੇ ਏ ਦੇ ਹੋਰ ਜਮਾਂਦਾਰਾਂ ਨੇ ਤੋਹਫੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਏ, ਐਫ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲਈ। ਵੰਸ਼ਜ ਸੰਖੱਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਗੇ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 31 ਅਗਸਤ 1944 ਨੂੰ ਐਫ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਲਿਆ। A ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਨੇ ਮੌਰਗੋਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਵਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਹੋਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਰਤ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਮੇਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।